

Justitsministeriet

Civil- og Politiafdelingen

Kontor: Civilkontoret
Sagsnr.: 2005-156-0039
Dok.: HLF40947

Besvarelse af spørgsmål nr. 3 af 13. december 2005 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om juridisk rådgivning (L 65).

Spørgsmål:

”Ministeren bedes redegøre for, hvorfor ikke enhver juridisk rådgivning mod betaling er omfattet af lovforslaget. Vil ministeren overveje, at lade den juridiske rådgivning, som ydes af interesseorganisationer mod betaling, være omfattet af lovforslaget?”

Svar:

1. Ifølge lovforslagets § 1, stk. 1, finder loven anvendelse på enhver, der i erhvervsmæssigt øjemed driver virksomhed med rådgivning af overvejende juridisk karakter.

Loven omfatter dog ikke juridisk rådgivning, der ydes af advokater som led i udøvelsen af selvstændig advokatvirksomhed – herunder af advokater, som er *ansat* hos advokater, der driver selvstændig advokatvirksomhed – idet disse er omfattet af retsplejelovens sjette afsnit om advokater (§§ 119-147 g). Der henvises i den forbindelse til afsnit 4.2.1. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget og bemærkningerne til den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, stk. 2.

Ud over bestemmelserne i retsplejeloven, herunder bestemmelsen i § 126, stk. 1, hvorefter en advokat skal udvise en adfærd der stemmer med god advokatskik, gælder endvidere de advokate-tiske regler udarbejdet af Advokatrådet. Advokater er således med de nugældende regler under-givet en videregående regulering, end hvad der følger af forslaget til lov om juridisk rådgivning.

Det bemærkes, at advokater, der ikke driver *selvstændig advokatvirksomhed*, f.eks. advokater ansat i erhvervsvirksomheder, derimod er omfattet af lovens anvendelsesområde, når de yder rådgivning til deres arbejdsgivers kunder, jf. bemærkningerne til bestemmelsen i § 1, stk. 2.

Loven omfatter endvidere ikke juridisk rådgivning, der ydes af virksomheder omfattet af lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 1, stk. 3. Som det fremgår af afsnit 4.2.1. i de almindeli-ge bemærkninger til lovforslaget, er denne undtagelse begrundet i, at der for disse virksomheder allerede er fastsat regler om god skik i forbindelse med rådgivning. Således er der i § 43 i lov om

finansiel virksomhed fastsat en overordnet retlig standard om redelig forretningsskik og god praksis inden for virksomhedsområdet. I medfør heraf har økonomi- og erhvervsministeren i bekendtgørelse nr. 1046 af 27. november 2004 fastsat nærmere regler om god skik. Finanstilsynet fører tilsyn med disse virksomheders overholdelse af reglerne om god skik.

Som nævnt skal rådgivningen for at være omfattet af loven være ydet af en person, der *i erhvervsmæssigt øjemed* driver virksomhed med rådgivning af overvejende juridisk karakter.

Det fremgår af bemærkningerne til § 1, stk. 1, at der ved erhvervsmæssigt øjemed navnlig forstås ydelse af juridisk rådgivning med indtægt for øje. Vederlagsfri rådgivning, som f.eks. ydes i forbindelse med retshjælp eller lignende almennyttig virksomhed, vil ikke være omfattet af loven.

Rådgivningen skal endvidere være *af overvejende juridisk karakter*.

Juridisk rådgivning vil i en række tilfælde blive ydet i tilknytning til anden erhvervsmæssig rådgivningsvirksomhed, f.eks. i forbindelse med revisorvirksomhed, ejendomsformidlingsvirksomhed, landinspektørvirksomhed samt virksomhed udøvet af arkitekter, rådgivende ingeniører og bygmestre.

Som anført i bemærkningerne til lovforslagets § 1, stk. 1, forstås ved rådgivning af overvejende juridisk karakter, at rådgiverens hovedydelse består i juridisk rådgivning. Er den juridiske rådgivning accessorisk i forhold til anden rådgivning, f.eks. rådgivning om økonomiske forhold, falder rådgivningen uden for lovens anvendelsesområde.

Baggrunden herfor er, at det efter Justitsministeriets opfattelse ikke ville være hensigtsmæssigt, hvis rådgivning f.eks. om økonomiske forhold, hvorunder der besvares et enkelt juridisk spørgsmål, skulle være omfattet af loven. Dette ville i givet fald indebære, at parterne bl.a. skulle indgå en skriftlig rådgivningsaftale om denne (accessoriske) del af den samlede rådgivningsydelse.

2. Rådgivning ydet af f.eks. fagforeninger, interesseorganisationer mv. til medlemmerne – f.eks. besvarelse af medlemmers juridiske spørgsmål i en brevkasse i foreningens medlemsblad eller lignende – vil ikke være omfattet af lovens anvendelsesområde. Det skyldes, at rådgivningen ikke kan betegnes som ”erhvervsmæssig”, ligesom en juridisk rådgivning i denne sammenhæng oftest vil være et accessorisk led i den almindelige medlemsbetjening om forhold, der i bred forstand har sammenhæng med foreningens formål. Der henvises herved til afsnit 4.2.2. i de almindelige bemærkninger til lovforslaget samt bemærkningerne til lovforslagets § 1, stk. 1.

Rådgivning ydet af f.eks. en interesseorganisation til et medlem af organisationen mod betaling for den konkrete rådgivningsydelse vil derimod være omfattet af loven. Det samme gælder i tilfælde, hvor en organisation mod vederlag yder rådgivning til ikke-medlemmer.